

PARAULES DE VIDA

Viure des de la Pasqua del Senyor

Després de la mort del Senyor, els deixebles vivien una situació de desconcert. Segurament no entenien com Déu havia abandonat Jesús. Ell havia passat pel món fent el bé, havia estat fidel a la voluntat del Pare. ¿Com era possible que Déu l'hagués deixat morir en mans d'unes autoritats que havien actuat amb mentides i per enveja? El final de Jesús no suposava per als deixebles únicament desil·lusió o desengany en Aquell en qui havien posat les seues esperances i per qui ho havien deixat tot. Era quelcom més profund: allò que es qüestionaven era la mateixa fe en Déu. ¿Quin Déu és aquest que en el moment de la prova, en lloc de protegir al just l'abandona en mans dels malfactors? Els deixebles no sols necessitaven recuperar una il·lusió humana, tenien que ser conduïts a la fe en el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.

En el fons, la prova de la fe que van haver de viure els deixebles és la de tots els temps: el sofriment dels justos, l'èxit de l'impíu, la prepotència del mal, la mort dels innocents, la força de la injustícia... Tantes coses que va haver de patir el Senyor i que avui continuen estant presents en el nostre món. Els deixebles estarien convençuts que la Creu era l'última paraula sobre Jesús. Avui també molts poden pensar que el mal té l'última paraula, que estem vivint en un món sense remei. Si fos així, no tindríem esperança.

En Pasqua se'ns anuncia que Déu va ressuscitar Jesús al tercer dia i, a l'actuar així, demostra que no l'havia deixat en poder de la mort i que li havia donat la raó front als qui l'havien condemnat. Després de la resurrecció els deixebles no tenien motius únicament per creure en Jesús: és la seua fe en Déu la que s'havia vist reforçada. Per això el seu testimoniatge no diu únicament que Crist ha ressuscitat, sinó que Déu l'ha ressuscitat. La resurrecció de Crist és la confirmació de la nostra fe en Déu.

Aquest anunci és el que pot il·luminar el nostre món, perquè ens diu que la paraula definitiva no la té la mort sinó la vida; que la prepotència del mal ha estat vençuda per l'amor; que encara que la injustícia sembla que tantes vegades pot vèncer,

les causes justes sempre acaben vencent; que viure estimant i fent el bé no és una opció il·lusòria, sinó la d'aquells que saben on està l'autèntica vida; que treballar per la pau i la justícia és el que ens fa seguir el camí de Jesús, que és camí de vida.

La llum de Pasqua és la veritat sobre Déu i també sobre el món. La gran prova de la fe ha quedat clarificada; l'èxit dels injustos és aparent; la victòria del mal no és definitiva; la mirada vertadera de la història és la que ens dona el missatge de la resurrecció de Crist. Això no vol dir que la lluita s'hagi acabat. Jesús va dir als seus deixebles abans de la mort: «en el món tindreu lluites, però no tingueu por, jo he vençut el món» (Jn

16,33). La celebració de la Pasqua no ens evita les lluites. Ben al contrari, per als apòstols va ser el començament del testimoni que els portaria a donar la vida pel Senyor. Però la Pasqua ens allibera de la por per seguir lluitant. I en eixa llibertat podem seguir treballant pel Regne de Déu. Pasqua és un missatge d'alegria i d'esperança, perquè ens dona la seguretat en la victòria definitiva de la voluntat del Pare i del seu disseny de salvació.

Que aquest missatge il·lumini la nostra vida en tot moment.

Feliç Pasqua de Resurrecció.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Posa't davant Jesús!

Fa un temps, una jove d'uns vint anys va viure l'experiència d'un recés que va trasbalsar la seva vida. N'ha parlat amb un company del grup de joves del qual forma part. Aquest noi té la seva edat i estudia a la universitat. És un jove que, iniciat pels pares en la fe, està passant un temps de preguntes sobre el sentit de la vida, l'amor, el futur, la vivència de la fe en el dia a dia... La seva amiga li recomanà que fes un recés amb altres joves. Ell, vençudes algunes reticències, s'hi va inscriure. Dies abans del recés va rebre una carta de la seva companya de grup.

«Benvolgut Miquel! En tot el que hem anat comentant aquestes darreres setmanes, he pogut intuir les teves ganes de buscar una vida més autèntica, més plena, més ferma. No sé si és la millor manera de de-

finir-ho. M'ha fet la impressió, moltes vegades, que busques alguna cosa o que vols fer algun pas, però que hi ha quelcom que t'impedeix de fer-ho amb més convenciment. "Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi" (Ap 3,20).

«Celebro la teua decisió de fer el recés. Estic convençuda que hi vas amb la idea que hi pots trobar alguna cosa que et farà molt de bé. Posa't en mans de Déu, deixa'l entrar a la teua vida, obre't a la seva presència i, confiadament, aboca't a la pregària. No tinguis por de canviar, de deixar que Ell entri en la teua vida perquè la pugui transformar. No es tracta de deixar d'ésser qui ets, sinó d'ésser més tu, potenciant tot allò de bo que Déu ja ha posat en la teua persona. Així doncs, et convido a anar, quan puguis, a

la capella; agenolla't davant el mateix Jesús i expressa-li tot el que sents: les teves pors, les teves alegries, les teves esperances, les teves ferides, les teves il·lusions i tot el que portis al cor. I, en acabar, obre les orelles per deixar que Ell et parli i puguis experimentar la seva veu silenciosa, però càlida i ferma, que t'omple de pau i t'aixeca, per proposar-te una vida nova i s'ofereix per carregar amb tu les teves dificultats i contrarietats. I recorda que Déu és sempre molt bon pedagog. No ve a retreure't res, a ofegarte o a pressionar-te. Ans al contrari!». «Ell els diu: Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica» (Mc 6,31).

En Miquel va anar al recés amb molt d'ànim, obert a la irrupció de Déu en la seva vida.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Vivir desde la Pascua del Señor

Después de la muerte del Señor, los discípulos vivían una situación de desconcierto. Seguramente no entendían cómo Dios había abandonado a Jesús. Él había pasado por el mundo haciendo el bien, había sido fiel a la voluntad del Padre. ¿Cómo era posible que Dios lo dejara morir en manos de unas autoridades que habían actuado con mentiras y por envidia? El final de Jesús no suponía para los discípulos únicamente desilusión o desengaño en Aquel en quien habían puesto sus esperanzas y por quien lo habían dejado todo. Era algo más profundo: lo que se cuestionaban era la misma fe en Dios. ¿Qué Dios es este que en el momento de la prueba, en lugar de proteger al justo lo abandona en manos de los malhechores? Los discípulos no sólo necesitaban recuperar una ilusión humana, tenían que ser conducidos a la fe en el Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En el fondo, la prueba de la fe que tuvieron que vivir los discípulos es la de todos los tiempos: el sufrimiento de los justos, el éxito del impío, la prepotencia del mal, la muerte de los inocentes, la fuerza de la injusticia... Tantas cosas que tuvo que sufrir el Señor y que hoy continúan estando presentes en nuestro mundo. Los discípulos estarían convencidos de que la Cruz era la última palabra sobre Jesús. Hoy también muchos pueden pensar que el mal tiene la última palabra, que estamos viviendo en un mundo sin remedio. Si así fuera, no tendríamos esperanza.

En Pascua se nos anuncia que Dios resucitó a Jesús al tercer día y, al actuar así, demuestra que no lo había dejado en poder de la muerte y que le había dado la razón frente a quienes lo condenaron. Después de la resurrección los discípulos no tenían motivos únicamente para creer en Jesús: es su fe en Dios la que se había visto reforzada. Por eso su testimonio no dice únicamente que Cristo ha resucitado, sino que Dios lo ha resucitado. La resurrección de Cristo es la confirmación de nuestra fe en Dios.

Este anuncio es el que puede iluminar nuestro mundo, porque nos dice que la palabra definitiva no la tiene la muerte sino la vida; que la prepotencia del mal ha sido vencida por el amor; que aunque la injusticia parece que tantas veces puede vencer, las causas justas siempre acaban venciendo; que vivir amando y haciendo el bien no es una opción ilusoria, sino la de aquellos que saben dónde está la auténtica vida; que trabajar por la paz y la justicia es lo que nos hace seguir el camino de Jesús, que es camino de vida.

La luz de Pascua es la verdad sobre Dios y también sobre el mundo. La gran prueba de la fe ha quedado clarificada; el éxito de los injustos es aparente; la victoria del mal no es definitiva; la mirada verdadera de la historia es la que nos da el mensaje de la resurrección de Cristo. Esto no quiere decir que la lucha se haya acabado. Jesús dijo a sus discípulos antes de la muerte: «en el mundo tendréis luchas; pero tened valor; yo he vencido el mundo» (Jn 16, 3). La celebración de la Pascua no nos evita las luchas. Al contrario, para los apóstoles fue el comienzo del testimonio que los llevaría a dar la vida por el Señor. Pero la Pascua nos libera del miedo para seguir luchando. Y en esa libertad podemos seguir trabajando por el Reino de Dios. Pascua es un mensaje de alegría y de esperanza, porque nos da la seguridad en la victoria definitiva de la voluntad del Padre y de su designio de salvación.

Que este mensaje ilumine nuestra vida en todo momento.

Feliz Pascua de Resurrección.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

La persona gran cridada a la santedat en la comunitat

L'Espai Patronat va acollir, el 20 de febrer, la segona conferència del curs a càrrec de Mn. Joan Bajo, consiliari de Vida Creixent. El tema fou «La persona gran cridada a la santedat en la comunitat», a partir de l'exhortació del papa Francesc *Gaudete et exultate*.

Envellir pot considerar-se un problema afegit en les societats més desenvolupades, així com per altra banda és un procés beneficiós de cara l'enriquiment de la societat i una millora i un avenç

en la qualitat de vida de les persones grans. Ens diu el Papa que la santedat no es pot assolir al marge del lliurament als altres.

Mn. Bajo ens comentà que encara que les persones grans prefereixen passar els seus dies en la seua comunitat i preferentment en la seua llar, sabem que algunes, per la causa que sigui, reben atenció física, psíquica, social i espiritual des dels centres assistencials. Tanmateix, el paper de la família i la relació social faci-

ten la convivència i l'estabilitat de la persona gran com a camí per aconseguir la santedat.

En acabar la xerrada, vam agrair a Mn. Bajo la seua intervenció, la qual fou molt interessant tant pel seu contingut com per la senzillesa en exposar les idees. També el nostre agraïment al Consell Municipal de la Gent Gran de l'Ajuntament de Tortosa per la seua col·laboració en facilitar-nos els cartells anunciadors de les conferències.

Maria Joana Querol

Confirmació a la Ràpita de 27 joves

La parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita va acollir, el diumenge 24 de febrer, la confirmació de 27 joves de les dues parròquies. En l'homilia, el Sr. Bisbe de Tortosa, Enrique Benavent, els va convidar a continuar en el seguiment de Jesús tot i que moltes vegades això significa remar contracorrent. Per part dels joves hi ha la voluntat i el desig de continuar amb les trobades setmanals que els ofereixen un espai per créixer en la fe.

Mn. Carlos París

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

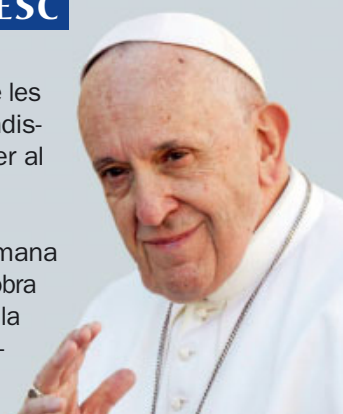

@Pontifex: «Si ens exercitem a veure amb la mirada de Jesús, sempre aconseguim reconèixer qui ens necessita» (10 de febrer).

@Pontifex: «A milers de nens se'ls roba la infància obligant-los a combatre en conflictes armats. Aturem aquest crim abominable» (12 de febrer).

@Pontifex: «Distanciar-se de les aparences mundanes és indispensable per preparar-se per al cel» (13 de febrer).

@Pontifex: «Jesús ens demana que portem a terme una sola obra d'art, possible per a tothom: la de la nostra vida» (17 de febrer).

Jornada de solidaritat parroquial a l'església de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa

La parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa va viure, el divendres 22 de febrer, una experiència de solidaritat dins la campanya Mans Unides 2019. Al saló parroquial es va celebrar una sessió que va començar amb una pregària inicial a càrrec del Sr. Rector. Després s'explicà en vídeo què és i com va néixer Mans Unides. Maria Barlet, en nom de la delegació territorial, exposà els projectes per a la campanya d'enguany. Es demanà una aportació voluntària per al Sopar de la Fam.

Tot seguit es va fer un bingo solidari. Els premis eren donació d'alguns particulars i, sobretot, d'establiments comercials del barri. Destacaven en-

tre els premis: 2 bicis d'adults i 3 d'infants, 11 vals per a menús diaris a restaurants, 1 Bíblia comentada en 17 volums, 1 pernil, 1 bacallà d'Islàndia, 3 safates de carn i baldanes, fruita abundant, objectes de joieria, mantes de sofà i calculadores, productes de bellesa, de neteja, d'oficina, etcètera.

Els joves de la parròquia cantaven els números premiats. Al final es va fer un bingo gratuït exclusiu per a xiquets i xiquetes presents al saló. El guanyador va ser un xiquet de post-comunió que, veient com a un company més petit se li anaven els ulls cap a la bici, li donà el premi.

**Consell Pastoral
Parròquia Dolors (Tortosa)**

Exercicis espirituals a Tortosa

Atenent les paraules de Jesús als seus apòstols: «Veni ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica», un grup de sacerdots diocesans ens reuníem el diumenge 24 de febrer a la nit, juntament amb dos diaques permanents, a la Casa d'espiritualitat Sant Enric d'Ossó, a Jesús (Tortosa). Vam estar reunits sota la direcció de Mons. D. Jesús Fernández González, bisbe auxiliar de Santiago de Compostel·la, fins al divendres 1 de març, després de dinar.

Vam viure uns dies d'intensa pregària, tant individual com comunitària. Va haver-hi litúrgia de les Hores en comú, meditacions i xerrades. Llargs espais perquè cadascú poguéssim reflexionar sobre els temes tractats, a les habitacions, al camp, a les cape-

lles o oratoris de la casa, sempre aprofitant-nos més al Senyor.

En caure el dia, trobar-nos davant Jesús exposat a l'altar per lloar-lo,

adorar-lo i glorificar-lo era una estona d'especial vivència davant el Senyor.

I com a continuació i culminació del dia, la sagrada Eucaristia, viscuda per

tots amb total entrega, participació i devoció.

En la nostra pregària, aquells dies vam demanar al Senyor per l'Església, per tots els batejats, pel papa Francesc, pel nostre bisbe Enrique, pel bisbe Jesús que ens dirigia, pels altres bisbes, sacerdots i diaques, que ens sentim treballadors privilegiats del Regne, perquè ens ha cridat a guiar, pasturar i servir els nostres germans, cada un en el seu ministeri.

Van ser uns dies necessaris, per identificar-nos més amb el Senyor, tenir cura de la fraternitat sacerdotal, i poder tornar a les parròquies amb ànims renovats i total entrega a les persones que ens han estat confiades.

Mn. J. Bta. Jovaní, diac.

AGENDA

- ▀ **Dies 27 i 28**, Cadena de pregària per les vocacions.
- ▀ **Dissabte 27**, Horta de Sant Joan, festes d'abril Sant Salvador, a les 10.30 h pujada en rogativa fins al convent, a les 12 h Missa. / Corbera d'Ebre, a les 19.30 h confirmacions.
- ▀ **Diumenge 28**, Gandesa, a les 12.30 h confirmacions. / Horta de Sant Joan, festes d'abril Santíssima Eucaristia, a les 12 h Missa a la parròquia i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns [Fets 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. La solemnitat litúrgica de Sant Jordi, patró secundari de Catalunya, es trasllada a l'1 de maig; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustiniana; beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de

sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes; santa Salomé.

25. □ Dijous [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-14]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anaclet, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz, trapenc.

27. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. La solemnitat litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, es trasllada al 30 d'abril; sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / SI 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família; beat Luquesi, terciari franciscà.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

COMENTARI

Al·leluia, Crist ha ressuscitat, al·leluia!

Aquestes són les paraules que han ressonat aquesta nit i que ressonaran al llarg de cinquanta dies i durant tot l'any. Aquesta és també la salutació dels cristians ortodoxos i ha de ser la nostra: **SÍ CRIST VERITABLEMENT HA RESUSCITAT**. Perquè avui celebrem el punt central de la nostra fe cristiana, allò que ens defineix com a cristians.

¿Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat. Aquestes són les paraules que adrecen a les dones *dos homes amb vestits resplendents*. No podem buscar entre els morts aquell que viu ja per sempre més. Ja ho havia anunciat Crist: *Llavors es recordaren del que Jesús havia predit*. Però no es fàcil creure en la resurrecció: *Als apòstols aquesta història els semblà una quimera i no se les cregueren*. Van al sepulcre però no s'ho acaben de creure en aquell moment.

Però escoltem a Pere un cop ha vingut l'Esperit Sant. Diu parlant de Jesús: *Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués, no a tot el poble sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts*. Aquest és el gran missatge, el gran testimoni de la nostra fe. A través dels apòstols ens arriba la certesa de la resurrecció de Crist ja que ells han tingut l'experiència real del Ressuscitat. Pel baptisme ja hem ressuscitat i per això la nostra vida ha de tenir una altre sentit, no podem viure com a homes que només pensen en aquest món, en aquesta terra. Sant Pau en diu: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra*. La resurrecció de Crist canvia radicalment la nostra vida. El nostre és un horitzó obert a l'infinit. Vivim sí a la terra però vivim ja com a ressuscitats, amb una vida absolutament nova.

Mn. Jaume Pedrés

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Al·leluia.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.